

SIDIROPOULOS v. GRČIJA

(Eur. Court H.R., 10. 7. 1998, Reports 1998-I)

[...]

B. Zloraba pravice do individualne pritožbe

28. Vlada je pred Komisijo vložila ugovor o nedopustnosti na temelju zlorabe pravice do individualne pritožbe in med drugim zatrjevala, da so vlagatelji pritožbe poskušali pred konvencijske institucije predložiti spor med Grčijo in bivšo jugoslovansko republiko Makedonijo (BJRM) glede imena slednje. Komisija ni dovolila ugovora. Zavzela je stališče, da se po eni strani ugovor ni nanašal na vsebino primera, po drugi strani pa, da „ne bi opravili dolžnosti po 19. členu Konvencije ... če bi morali odkloniti preizkus vloge na osnovi morebitnega vpliva, ki bi ga lahko imel [spor] na dialog med Grčijo in 'nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo'”.

Pred sodiščem je Vlada ponovno vložila ugovor, ki ga je tokrat združila s 17. členom Konvencije in trdila, da so bili ugovori vlagateljev v tem primeru v nasprotju z dogovorom, sklenjenim med Grčijo in BJRM z dne 13. septembra 1995.

29. Sodišče ne sprejema Vladnih argumentov in meni, da 17. člena ni mogoče uporabiti, ker ni v relevantnem memorandumu zveze [Društva Dom makedonske civilizacije, organizacije egejskih Makedoncev, ki so mnenja, da so makedonskega, slovanskega porekla] (glej 8. odstavek zgoraj) nič takšnega, kar bi lahko opravičilo odločitev, da se je zveza sklicevala na Konvencijo z namenom da bi sprožila dejavnost ali izvršila dejanja, ki bi merila na uničenje katerekoli od pravic in svoboščin, ki jih ta zagotavlja (glej, *mutatis mutandis*, sodbo Združena komunistična partija Turčije in drugi v. Turčija, z dne 30. 1. 1998, Poročila o sodbah in odločitvah 1998-I, str.35, odstavek 60).